

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési hivatala

Irományszám: K/11171

Érkezett: 2013 MÁJ 15.

Írásbeli kérdés!

Dr. Kövér László úr,
a Magyar Országgyűlés elnöke részére

HELYBEN**Tisztelt Elnök Úr!**

Az Országgyűlésről szóló tv. 42.§ (8) alapján bejelentem, hogy írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Dr. Martonyi János** külügyminiszter úrhoz:

A sánta komondor?

címmel.

Tisztelt Miniszter úr!

A németországi Baden-Württemberg tartomány parlamentje – nem utolsó sorban az alaptörvény negyedik módosítására tekintettel – nemrégiben napirendjére tűzte a magyarországi helyzet megvitatását. A vitában a tartományt kormányzó zöld-szociáldemokrata koalíció képviselői élesen kikeltek az Unió demokratikus normáinak súlyos magyarországi megsértése ellen, az ellenzéki CDU vezérszónoka viszont Rupert Scholz alkotmányjogászra, a Kohl-kormány egykori védelmi miniszterére hivatkozott, aki egy csaknem 30 oldalas dolgozatban amellet érvelt, hogy a magyar alkotmányozási folyamattal nincs semmi gond, „világos, hogy Magyarországon minden tekintetben példás a demokrácia és a jogállami rend”.

Nos, Scholz neve a német politikai és jogászai körökben meglehetősen kétesen cseng, amióta jogi szakvéleményével fedezte a tartomány korábbi kereszténydemokrata miniszterelnöke, Stefan Mappus, utóbb mind az Állami Számvevőszék, mind a bíróság által törvénysértőnek minősített, csaknem 5 milliárd eurós közpénzügyi botrányát. Önmagában sokat elmond a magyar alkotmányozásról az a tény, hogy azt ilyen erkölcsi és szakmai háttérrel rendelkező szakértő vette védelmébe. Ha azonban ez nem volna elég, a Stuttgarter Zeitung tudósítója megkérdezte a vitát végighallgató müncheni magyar főkonzult, vajon Magyarország megbízásából készült-e Herr Scholz tanulmánya, a főkonzul pedig, aki úgy látszik, megfélemedezett az újságíróknak arról az alapvető szabályáról, hogy sosem szabad olyasmit kérdezniük, amire nem tudják a választ, nemmel felelt a kérdésre. A lapnak azonban módjában volt betekinteni a nyilvánosságra nem hozott szakvéleménybe, ezért aztán megírhatta, hogy annak harmadik oldalán az alábbi szöveg olvasható: „A szakvélemény a magyar nagykövet által képviselt magyar állam megbízásából készült.”

Kérdezem ezek után miniszter urat:

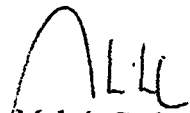
1. Adott-e a magyar kormány – közvetlenül vagy nagykövete útján – megbízást Scholz úrnak ilyen szakvélemény készítésére?
2. Ha nem, miért láthatta szükségesnek Scholz úr ennek ellenkezőjét állítani a dolgozatban?

3. Ha igen, nem találtak-e Scholz-nál jobb hírnévnek örvendő jogászt, aki hajlandó lett volna egy ilyen tartalmú szakvéleményhez a nevét adni?
4. Ha igen, miért tartotta szükségesnek a magyar állam képviselője hazudni, ráadásul ilyen ügyetlenül hazudni?
5. Mennyit fizettek érte?
6. Összefüggésben van-e a kifizetett összeg azzal a ténnyel, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium éppen a napokban kapott további 1.3 milliárd forintot „Kommunikációs feladatok céljára”?

Megtisztelő válaszát írásban várom.

Budapest, 2013. május 15.

Tisztelettel:

Dr. Molnár Csaba
Demokratikus Koalíció